

[11th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir,
I move—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law. ' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law. ' "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு நியாயம் வேண்டுமென்பதற்காக இந்த மசோதாவை எதிர்த்தேன். ஆனால், எதிர்க் கட்சியினர் சிறுபான்மையானதாக இருக்கக் கூடிய காரணத்தினாலே, எங்களுடைய எதிர்ப்பையும், திருத்தங்களையும், ஆட்சேபங்களையும் நிராகரித்து இந்தச் சபை அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டது. இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது நியாயமா அல்லது அநியாயமா என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதிப்பது பொறுத்தமாக இருக்காது. இருந்தாலும், இந்த சமயத்தில் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளிடம் நான் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருப்பதின் காரணமாக நிரபராதிகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. இது வரையிலும் வரி வசூலிக்கப்படாத வியாபாரிகளிடமிருந்து நிர்ப்பந்தப் படுத்தி வரி வசூலிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் ஒரு நிர்வாக உத்தரவை யாவது போடவேண்டும் என்று அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have already said that everything just and reasonable will be done."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law. ' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" Let us now take the next item in the agenda, viz., the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954."

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT)
BILL, 1954.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, on a point of order. This Bill comes within the mischief of Article 304 of the Constitution and as such . . ."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Can I raise a point of order to a point of order, Sir? "

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member Sri Narayana Kurup finish his statement. Then I will hear the hon. Member."

11th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ As the Bill comes within the mischief of Article 304, this cannot be introduced or moved without the recommendation of the President. Now, to say whether any Bill comes under Article 304 or not, I have to prove two things, viz., that it enforces a tax on goods imported from other States and that there are some restrictions. Sir, I do not want to refer to Article 301 which says that trade and commerce shall be free and to Articles 302 and 303 which deal with the powers of the Parliament. Article 304 gives some powers to the State Government to tax goods imported from other States with reasonable restrictions provided the prior recommendation of the President has been obtained. It is enough for me to read certain provisions of the Bill to show that it imposes a tax on goods imported from other States. Of course, this will not be denied. It cannot also be denied that there are restrictions. Apart from the ordinary restrictions, viz., keeping of accounts, etc., extraordinary restrictions are also sought to be imposed by a proviso contained in the Bill.

“ Here I will read that proviso :

‘ Provided further that, in the case of an assessment made under this sub-section, the burden of proving that the sale was not the first sale made in the State of Madras by a person not exempt from taxation under the next succeeding sub-section or was not the first sale effected by such person after the import of the said goods into the State of Madras, as the case may, shall lie on the person assessed.’ 11.40 a.m.

Now, Sir, if there is not this proviso, the ordinary law of justice and equity will prevail, which means that if we want civilly or criminally to prosecute any person the plaintiff or the prosecutor, as the case may be, must allege and prove his case. Now that principle is sought to be negatived and the burden of proof is shifted to the other party. I may make my contention clear. If there is not this provision and if the Government want to tax a certain article, then they will have to show that it is not the first sale. Now, on the other hand, as a result of this proviso”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am afraid Mr. Kurup is going into the merits of the case.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Therefore, Sir, it imposes restrictions on the assessee. I take it for granted that there is no unreasonable restriction, for if there are unreasonable restrictions, no Bill could be passed and that is the very reason why recommendation of the President is made necessary to see whether such restrictions are reasonable or not, if it comes under Article 304 of the Constitution. Then, of course, the provision is mandatory. I will only casually refer to Article 255 which was referred to yesterday for which an authoritative interpretation was given by the Leader of the House. He said that Article 255 referred only to cure for defects in procedure, that if the defects were not pointed out to the Assembly or to the Hon. Speaker or to the Government and if a Bill had been passed, in such cases the defects could be rectified by the assent of the Governor. Sir, I will just refer to a recent debate on Companies' Bill in the Parliament. There the

[M. Narayana Kurup]

[11th May 1954]

question was raised whether the sanction of the President was necessary, for if the Bill were passed and the provisions enforced, it will involve expenses out of the Consolidated Fund of India. The Hon. the Speaker reserved his ruling to another day and before that, the assent of the President was obtained. Similarly, in the case of an amendment that was moved by the Leader of the Opposition the Speaker was pleased to rule that it offended Article 207 of the Constitution and stated that prior recommendation of the Governor was not obtained. Therefore, if I am able to prove that it comes under Article 304, it would be enough. The proviso to the article lays down that Bills or amendments 'shall not be introduced or moved without the previous sanction of the President'."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"The point of order that I want to raise is this. The Hon. Minister has not yet moved the Bill and, therefore, the Bill is not before the House. We can take cognizance of the Bill only after it has been moved by the Hon. Minister and then it will be time for the hon. Member to question the validity of the Bill and the competence of the House to take into consideration that Bill. Therefore, the hon. Member, Sri Kurup's objection is out of place and not in order."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"With all respect to the legal acumen of the hon. Member, Mr. Kurup, who tried to make a point out of Article 304, I wish to say this Article 304 reads :

'Notwithstanding anything in articles 301 and 303 the Legislature of a State may by law—

"(a) Impose on goods imported from other States any tax to which similar goods manufactured or produced in that State are subject, so, however, as not to discriminate between goods so imported and goods so manufactured or produced."

And section (b) of Article 304 reads :

"(b) Impose such reasonable restrictions on the freedom of trade, commerce or intercourse with or within that State as may be required in the public interest."

But the hon. Member wants to argue that when a taxation measure is introduced, that is a 'restriction' on the trade. It is a confusion of ideas. We are governed by Article 286 of the Constitution with reference to the imposition of sales tax. That Article reads :

'No law of a state shall impose, or authorize the imposition of a tax on the sale or purchase of goods where such sale or purchase takes place.

(a) Outside the State ; or

(b) In the course of the import of the goods into or export of the goods, out of, the territory of India, etc.

So we are governed by Article 286 and if the tax is with reference to an article which has been declared to be an essential article by the President, then the President's assent is necessary. I am sorry that Article 304 (b) will not be applicable to taxation measures. It refers to other restrictions which we may impose with reference to movement of articles from one State to another. Therefore, there is no point made out by Mr. Kurup. It is only a confusion of ideas

11th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

with reference to taxation measures and imposing of restrictions on freedom of movement of articles from one State and another. We are clearly governed by Article 286 and Article 304 (b) is not at all applicable.” 11-50 a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I have not been correctly understood. If Article 286 were to be applied—that was not in my mind—the Hon. Speaker will see that we are absolutely forbidden from imposing any tax. ‘ No State shall impose a tax ’, etc., in that article has no application in this case. If that were so, we cannot pass this Bill at all even with the sanction of the President. Article 286 refers to taxing in the course of import; that is the difference. That means, when articles are imported from foreign countries, no tax shall be levied. So that will mean customs duty and that is what has to be understood from ‘ No tax . . . in the course of the import, etc.’ That will mean customs duty. Therefore, Article 286 does not apply here.

“ With regard to Article 304, only when there is a restriction sanction is necessary. My objection has nothing to do with Article 304 (a). If the tax were only imposition under Article 304 (a) no sanction is necessary. But when it comes under Article 304 (b), the Hon. Speaker will see that prior sanction is necessary. The Leader of the House read out Article 304 (a) and said that Government were entitled to tax. I concede that point. But the only thing the Hon. Speaker has to consider is whether there is any restriction imposed irrespective of the fact whether it is imposed alike on goods produced in this State or other States. Here in this Bill, I consider that a certain restriction has been imposed—it may be reasonable, but nonetheless it is restriction—and, therefore, the sanction of the President is necessary.”

MR. SPEAKER :—“ I uphold the points explained by the Hon. the Leader of the House and am of opinion that sanction from the President to introduce the Bill is not necessary. Let us continue with the discussion now.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I beg to introduce ‘ a The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954 ’ and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

“ Sir, the Bill is intended to raise the rate of tax on the goods as given in the schedule. The object is not only to augment the revenue, but to a substantial extent, it is to protect the handloom industry also. I hope hon. Members will remember that we have passed a resolution in this House unanimously to protect the handloom industry. The Central Government came to our rescue to a partial extent in our scheme to help the industry by levying cess duty. There are many people who are engaged in this industry and they are very badly affected. They number nearly 30 lakhs

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th May 1954]

and it is in order to protect these peoples who depend on this very ancient industry and also to raise the revenues of the State that I move this Bill."

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once. ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' *That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.* ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the Amendment."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendment are before the House for discussion."

SRI T. ANANTHA PAI :—" May I know how much the Government expect to collect under this head? "

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" It is not possible to state it even somewhat approximately."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, in moving the Bill, the Hon. the Minister for Land Revenue said that the purpose of introducing this Bill was not only to augment the revenues of the State but also to give protection to the handloom industry. This argument is not correct. This argument of the Hon. the Minister is based on the assumption that there is a competition between the handloom industry and the mill cloth industry in our country. This is not correct. There is really no competition between the handloom industry and the mill cloth industry because the total production of both handloom and mill cloth in our country will not work out to 10 yards *per capita*. Where is the competition then? The real trouble is the purchasing power of the people has gone down. Without finding a solution to that problem, any amount of taxation of mill cloth will not give protection to the handloom industry. This argument of the Minister for Revenue is utterly baseless and I hope that hereafter he will not put forth such an argument.

" Sir, in the statement of objects and reasons it is stated that the only purpose of this measure is to augment the revenues of the State. Sir, we have always welcomed taxation of luxury goods. We have been suggesting to the Government from early times that we will support any measure to bring in additional revenues to the State provided luxury goods are taxed much more than ordinary goods. But here the Government do not really want to tax any luxury goods but only ordinary goods. For example, gold and silvrewares are used mostly by ordinary people and Government want to tax them. As a matter of fact, after the Hon. the Minister for Finance made reference in his Budget speech to such taxation measures, we toured our constituencies and ascertained the views of the people on these. The people definitely told us that gold

11th May 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

and silver goods are generally used by ordinary people and that they should not be taxed. Sir, there are other goods which can be taxed with justification. There are costly motor cars which can be taxed. There are costly fountain pens like 'Parker' which can be taxed. There are costly watches like 'Rolex' which can be taxed if the Government want additional revenues for the State. But, on the contrary the Government want to tax goods used by ordinary people and not rich people. A tax on mill cloth will certainly affect the middle-class in our country and as has been pointed out by me earlier, these taxation measures will not be helpful in any way to the handloom industry.

"With these few words, Sir, I oppose the motion moved by the Hon. the Minister for Revenue."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரிச்சட்ட திருத்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கடைசி இரண்டு இனங்களைப் பொறுத்த வரை சர்க்கார் எதிர்பார்க்குமளவுக்கு வருமானம் கிடைக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூ. 100 பொறுமான தங்கம், வெள்ளி நகைகளை வாங்கினால், இப்பொழுது ரூபாய்க்கு காலணு வீதம் ரூ.1-9-0 விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த மசோதாவின்படி, அதே வரி ரூ. 4-11-0 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது. ஆகவே, பெரும்பாலான மக்கள் தங்கம், வெள்ளி இவைகளை வாங்கி தனியாக ஆசாரியிடம் கொடுத்து நகைகள் செய்துகொள்ள முயற்சிப்பார்கள். இதனால் வியாபாரிகள் கணக்கும் சரியாகயிராது. ஆகையால், இப்பொழுது சர்க்காருக்கு கிடைக்கக்கூடிய ரூ. 1-9-0 கூட கிடைக்காமற் போய்விடும் என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பெரும்பாலான மக்கள் குறைந்த விலைக்குத்தான் தங்கம், வெள்ளி நகைகள் வாங்குகிறார்கள். இவைகளை ஆடம்பரப்பொருள்கள் என்று கருதுவது சரியல்ல. நடுத்தர வகுப்பினர் குடும்பங்கள் ஓரளவுக்கு தங்கம், வெள்ளி சமான்களை சேமிப்பாக்கக் கருதி வாங்கி வைக்கிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்கள் வைர நகைகளை வாங்கும்போது விற்பனைக் கணக்குகள் மறைக்கப்படுகின்றன. இதனால் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான வரியும் கிடைக்காது. அந்த நகைகளின் மதிப்பு எவ்வளவு என்று தெரிவிக்கக்கூடிய கணக்குமிருக்காது. ஆகவே, வெள்ளி, தங்க நகைகளை இந்த வரிப்பொருளிலிருந்து நீக்குவது உசிதமாகும்.

"இமிட்டேஷன் கற்களைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு ரகங்கள் இருக்கின்றன. ரங்கூன் முதலிய இடங்களிலிருந்து இருக்குமதி செய்வது ஒரு ரகம். இந்த நாட்டிலே பல இடங்களில் உற்பத்தி செய்வது மற்றொரு ரகம். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் இந்த இமிட்டேஷன் கற்களைச் செய்வது ஒரு குடிசைத் தொழிலாகக் கருதக் கூடிய அளவுக்கு பெருவாரியாக நடந்து வருகிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் இந்தக் கற்களை பட்டைப் போட்டு தீட்டுவதிலும், மற்றும் இவைகளை நகைகளாகச் செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இந்த இமிட்டேஷன் கற்கள் தொழிலை சேர்த்துக் கொண்டால் அது நன்றாக இருக்கும். ஆகவே clause 2 (B)-ல் கடைசியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிற மூன்றாவது நான்காவது இனங்களை விடுத்து, மற்றவைகளுக்கு வரி போடுவது உசிதமாக இருக்கும். தங்கம் வெள்ளி நகைகளின் மீதோ அல்லது இமிட்டேஷன் வைரக் கற்கள் மீதோ வரி போடுவதால் சர்க்காருக்கு போதிய அளவுக்கு வருமானம் கிடையாது. இப்பொழுது கிடைக்கின்ற வரி கூட ஓரளவுக்குக் குறைந்தாலும் குறைவும். இது பொன் முட்டையிடும் வாத்தைக் கொல்லுவது போலாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

11th May 1954

12
noon

SHRI R. KRISHNAN:— “മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സാർ, ഈ ബില്ലു വളരെ ധൂർത്ഥ്യമായിട്ടാണ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. ഇത്ര ബദ്ധപ്പാടിന്റെ ആവശ്യമെന്തെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലെ കൈത്തൊഴിൽക്കായിൽ ഒരു വലിയ വികാഗമാണ് സ്വച്ഛപ്പണിക്കാരും കൽപ്പണിക്കാരും. ഈ നികുതിയുടെ ഫലമായി അവർക്ക് വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകളോടെയില്ലേ എന്നു ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതു ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചതിനുശേഷമേ നിയമമാക്കാവൂ എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് നാട്ടുകാരുടെ അഭിപ്രായവും ആശയങ്ങളുമാണ്. ഗവണ്മെന്റ് ഭാഗത്തുനിന്നു പറയും സ്വച്ഛപ്പും വെള്ളയും ഭ്രാന്താവുമ്പോൾ അണിയുന്നതു പണക്കാരാണ്; അതുകൊണ്ടു പണക്കാരെക്കുറേ മേലുള്ള ഒരു നികുതിയാണ് ഇതു എന്നും എന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ വലിയ പണക്കാരെപ്പറ്റി ആരോണങ്ങൾ കൂട്ടരുത് അണിയുന്നതു. നേതേരിച്ച് ഇടത്തരക്കാരാണ് ആരോണങ്ങൾ കൂട്ടരുത് അണിയുന്നതു. പാവപ്പെട്ട ആളുകൾ തൊഴിലെടുത്തു ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ വല്ലതും മിച്ചമുണ്ടെങ്കിൽ ആരോണങ്ങളുണ്ടാക്കി അണിയുക സാധാരണമാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആരോണപ്പെണിക്കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്ന എത്രയോ തട്ടാമ്പാരുണ്ട്. അവരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തെ തടയുന്ന ഒരു നിയമമാണിതു. അതുകൊണ്ട് ഇതു ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയെപ്പറ്റി സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയേയും നാട്ടുകാരുടേയും അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം പാസ്സാക്കിയോ മതിയെന്നാണ് എന്റെ ബലമായ അഭിപ്രായം.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருமான வரி திருத்த மசோதா மூலம் சில புதிய பொருள்களுக்கு வரி போடப்படுகிறது. குறிப்பாக மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு 1½ அணவும் தங்கம் வெள்ளி நகைகளுக்கு, அவைகளை ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதி புதிய வரியும் போட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்துப் பேசிய கனம் அமைச்சர் அவர்கள், ‘இது வருமானத்திற்காகப் போடப்படும் வரியல்ல. இந்த நாட்டிலுள்ள கைத்தறித் துணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்பதிலே இந்தச் சபையில் யாருக்கும் எவ்விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. ஆனால் உண்மையாகவே இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலம் கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கிடைக்குமாவென்று பார்க்கவேண்டும். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி ஒரு வரி கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று அறிவித்தவுடனேயே என்ன ஆயிற்று என்று பார்க்க வேண்டும். மில் முதலாளிகள் 20-ம் நெம்பர் நூலுக்கு ஒரு கட்டுக்கு மூன்று இருந்ததை விட ரூ. 3 உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே இந்தச் சர்க்காருக்கு கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் 20-ம் நெம்பர் நூலின் விலை கட்டுக்கு மூன்று ரூபாய் ஏறியிருக்கிறதே, அதைக் குறைக்க ஏன் முன் வரக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த மாதிரியாக மூன்று ரூபாய் உயர்ந்ததின் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கிடைத்து வந்த கூலி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று எண்ணுவது உண்மையானால் அதை விலை ஏறாமல் தடுத்திருப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்ய வில்லை இந்தச் சர்க்கார். ஆகவே மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு 1½ அண வரி போடுவது இருக்கிறதே இது கைத்தறித் துணிக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இல்லை. தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டத்தான் இதைப் பிரேரித்திருக்கிறார்கள் என்று கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ‘கைத்தறித் துணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவ வேண்டும்’ என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டாம். மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று போர்வையில் ஒளிந்துகொண்டு தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

11th May 1954]

[Sri K. T. Raju]

கிறேன். இவர்கள் எடுத்திருக்கும் முறை கைத்தறித் துணிக்குப் பாது காப்பு அளிப்பதை விட தீமையையே, அழிவையே அதிகம் கொடுக்கும் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவதாக தங்கம், வெள்ளி இவைகளுக்கு வரி விதிப்பது. இதற்கு வரி விதிக்க உத்தேசிப்பதற்குக் காரணம் இவைகள் எல்லாம் ஆடம்பரப் பொருள் என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் தங்கம் வெள்ளி இவைகள் ஆடம்பரப் பொருள்கள் அல்ல. கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் எல்லோரும் தங்கம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக நம் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கும் பழக்க வழக்கங்களை அனுசரித்து ஒன்றிரண்டு தங்க, வெள்ளி நகைகளை யாவது நம் நாட்டுப் பெண்கள் அணிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பது நம் தமிழ்நாட்டு ஆசாரமாக இருக்கிறது. இங்கேயுள்ள எல்லா எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். அவர்களது பெண்களை மணம் செய்து கொடுத்தாலும், அல்லது பிறர் வீட்டிலிருந்து பெண் எடுத்தாலும் குறைந்தது ஐந்தாறு பவுன்களுக்காவது நகை போட வேண்டுமென்பது. தங்க நகைகள் எதுவும் போட்டாமல் கலியாணம் செய்வதேயில்லை. அதுமட்டுமல்ல, நகரங்களில் பாங்கு வசதிகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமங்களில் தங்க வெள்ளி நகைகளில் பணம் போடுவது சேவிலல் பாங்கில் பணம் போடுவதைப்போல எல்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. பண முடா ஏற்பட்டால் அந்த நகைகளை வைத்து அவன் கடன் வாங்குகிறான். ரொம்ப சிரம திசை வந்துவிட்டால் நகைகளை விற்று அவன் ஜீவனம் செய்கிறான். ஆக எப்படிப்பார்த்தாலும் இதை ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதக் கூடாது என்பதுதான் என் கருத்து. எந்த வரித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. இந்த வரியினால் பல ஏழை எளிய விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் பெரிய வருமானம் எதுவும் வந்துவிடப் போவதில்லை. இந்த வரி விதிப்பினால் பெரிய பெரிய நகை வியாபாரிக் களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் உண்டாகலாமே தவிர சிறிய தங்கம் வெள்ளி தொழிலாளிகளுக்கும் வேலை கிடைக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். தங்க நகைகள் பண்ணுகிறவர்கள் நாணயத்தை நம்பித்தான் ஒவ்வொரு தொழி லாளிகளிடமும் வேலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். யாரும் ஐம்பது அறுபது பவுன் கொடுத்து நகைகள் எதுவும் செய்வதில்லை. நம்பிக்கையின் பேரில் தான் நகை வியாபாரமே நடக்கின்றது. இன்றைக்கு பலர் நகைகளை வாங்குகிறார்கள் என்றால் நகைத் தொழிலாளர்களுக்கு கொஞ்சமாவது வேலை கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு இதற்கு அதிக வரி போடுவதன் மூலம் இந்த நகை வியாபாரம் பாதிப்பதோடு கூட தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்காது போகக் கூடிய ஒரு நிலைமையைத்தான் சிருஷ்டி செய்வதாக ஆகும். ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் சொன்னது போல முன்பு ரூ. 1-9-0 வரியாவது வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த வரி போடுவதன் மூலம் வியாபாரிகள் நகைகளை நேரிடையாக நகைத் தொழிலாளர்களிடமே பண்ணியது போலக் கணக்கைக் காட்டி இந்த வரியையும் இனிமேல் கொடுக்க மாட்டார்கள். அது தான் இதனால் ஏற்படப் போகின்ற பலன் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்.

“அடுத்தபடியாக போலி வைரங்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. போலி வைரங்களை சாதாரண ஏழை எளிய ஜனங்கள்தான் உபயோகப் படுத்தி வருகிறார்கள். அதை நம்பி ஐயாயிரம், ஆராயிரம் தொழிலாளர்கள் திருச்சி நகரத்தில் இருக்கிறார்கள் எனக்குத் தெரிந்த வரையில். இதற்கு வரி போடுவதன் மூலம் ஏற்கனவேயே நசித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் தொழில் மேலும் நசுக்க இடமுண்டாகிறது. இதை ஒரு ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதுவது கொஞ்சம் கூட சரியானதாகாது. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ கொண்டுவந்துவிட்டோம். அதை வாபஸ் பெறுவதா என்று எண்ணி சுய கௌரவத்தைப் பாரக் காமல் இவைகள் எல்லாவற்றையும் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு

[Sri K. T. Raju]

[11th May 1954]

14 அணு போடுவதன் மூலம் கைத்தறித் துணிக்கு ஒரு நாளும் பாதுகாப்பு அளித்துவிட முடியாது. கைத்தறித் துணிக்கு உண்மையாகவே பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றால் நூலின் விலை கட்டுக்கு மூன்று ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறதே அதைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வருமான வரி திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரிகட்டுவதற்காகக் கொண்டு வந்த மசோதா இதுவாகையால் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இதை ஆதரிக்கும் காலத்தில் இதில் சில சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நீக்குவதற்கு இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் விளக்கமாகத் திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். திருச்சி ஷரப் கடைக் காரர்கள் விடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் நன்கு தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கம் மூன்று வழியில் ஜனங்களிடத்தில் விநியோகப்படுகிறது. முதலாவது தங்கத்தை தங்கமாக வாங்கி ஆசாரிகளிடம் கொடுத்து நகையாகச் செய்து கொள்பவர்கள் ஒரு சாரர். மற்றொரு சாரர் நகையாகக் கடையில் பண்ணி வைத்திருப்பதற்கு சர்க்காருக்கு விற்பனை வரி கட்டிவிட்டு அதை வாங்கி வருபவர்கள். இப்பொழுது இருக்கும் வரியைப் போல மூன்று மடங்கு நான்கு மடங்காக உயர்த்த உத்தேசித்திருப்பதால் ஜனங்கள் இந்த வரியைக் கட்ட மறுக்கக் கூடும். அதனால் என்ன ஏற்படுமென்றால் நகை வியாபாரிகள் அந்த நகையை நேரிடையாகப் பண்ணக் கொடுத்து பண்ணியது போல பொய்க்கணக்குக்காட்டி சர்க்காருக்கு இப்பொழுது கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும் கொஞ்ச நஞ்ச வரியும் பின்னர் கிடைக்காமல் போகும்படி செய்யக் கூடும். மேலும் நகைகளைக் கடையில் வாங்குவதை விட ஜனங்களால் நேரிடையாக ஆசாரிகளிடம் பண்ணிக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பமும் உண்டாகலாம். அந்த வாய்ப்பைத் தான் இது கொடுக்கிறது. ஒரு உதாரணம் எடுத்துக்கொள்வோம். பத்து தோலா தங்கத்தின் கிரயம் ரூ. 750. அதற்குக் கூலி 12 ரூபாய். சர்க்காருக்கு வரி ரூ. 2-2-0, லாபம் ரூ. 3. ஆக மொத்தம் பத்து தோலா கிரயம் 767 ரூபாய் 2 அணு வாகின்றது. இதில் அரசாங்கத்திற்கு வருமான வரி மூலம் வருவது ரூ. 2-2-0. இப்பொழுது சர்க்கார் புதியதாக விதிக்க உத்தேசித்திருக்கும் வரிப் பிரகாரம் பத்து தோலா தங்கம் 750 ரூ. கூலி ரூ. 12 லாபம் 5 ரூபாய். புதிய கந்தாயம் ரூ. 140. ஆகவே ரூ. 907 ஏற்படுகிறது. இதில் தங்கத்தை நேரிடையாக வாங்கி ஆசாரிகளிடம் பண்ணக்கொடுத்தால் இந்த உபரி வரி இருக்காதாகையால் பெரும்பாலான மக்கள் தங்கத்தை வாங்கி நேரிடையாக ஆசாரிகளிடம் கொடுத்து நகை பண்ண முயற்சிக்கக் கூடும். இவ்வாறு செய்வதால் அவர்களுக்குக் கிட்டத் தட்ட ரூ. 38 லாபம் ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகள் மூலமாக பழைய முறைப் படி வாங்கியிருந்த போதிலும் கூட விற்பனை வரி சர்க்காருக்கு ரூ. 13-8-0 தான் ஏற்படுகிறது. ரூ. 2-2-0-லிருந்து ரூ. 13-8-0 வரை அடுத்த கட்டம் இருக்கிறது. கடைசி கட்டம் ரூ. 40-9-0. இந்த மூன்றுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு அல்லது வித்தியாசம் செய்கின்றபோது புதிய வரி அதிகப் படியாக ஏற்படுகிறபடியால் ஏற்கெனவே சர்க்காருக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருந்த வரி கூட கிடைக்காமல் போகும் என்று நாம் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இந்த மசோதாவில் இடம் இருக்கிறது. புதியதாக நமக்கு வரி கிடைக்காவிட்டாலும் கூட ஏற்கனவே கிடைத்துக் கொண்டிருந்த வரியும் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுதிருக்கும் மசோதாவின் ஷரத்து பிரகாரம் நமக்குப் புதியதாகப் பணம் வரப் போவதுமில்லை. ஏற்கெனவே கிடைத்துக்கொண்டிருந்த வரியும் இனி கிடைக்கப் போவதில்லை. அதைச் சர்க்கார் கவனித்து பாதுகாப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, ரங்கூன் வைரம், கமலம் இவைகளுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாதென்று ஒரு சாரார் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளுக்கு வரி விதிப்

11th May 1954]

[Sri V. Balakrishnan]

*பதனூல் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். ரங்கன் வைரம் போன்ற கற்களை யார் உபயோகிக்கிறார்கள்? நடனக்காரி, பணக்காரி, கலைக்காரி போன்றவர்கள் தான் அதிகமாக இம்மாதிரி கற்களை வாங்குகிறார்கள். (Interruption by Sri K. Vinayakam.) வேலைக்காரி இக்கற்களைப் போடுவதில்லை. ஒரு வேளை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரி போட்டுக்கொண்டிருக்கலாமோ என்னவோ!

“ஆகையால், இம்மாதிரி விலையுயர்ந்த கற்களுக்கு வரி விதித்திருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். நான் முன்னே சொல்லிய சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரியை ஏன் போடவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லும் காலத்தில், கைத்தறித் தொழிலுக்கு இது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் புதிதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன வென்றதை அவர்கள் முதன் முதலில் நினைத்துவிடவேண்டும். ஒன்று இயந்திரத் தொழில் பெருக்கத்தை இவர்கள் ஆதரிக்கின்றார்களா, அல்லது உண்மையாகவே கைத்தறித் தொழிலை ஆதரிக்கின்றார்களா என்பதை அவர்கள் முதலில் தெளிவுபடுத்திவிட வேண்டும். முன்பு இந்த ராஜ்யத்தின் முதன் மந்திரியாக இருந்த ஸ்ரீமான் பிரகாசம் அவர்கள் மில் துணியை ஆதரிக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையில் மில்களுக்கு ‘ஸ்பின்னடில்களை’ நிறுத்தினார்கள். அப்பொழுது காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் அதை எதிர்த்து, நிச்சயமாக மில்களுக்கு ‘ஸ்பின்னடில்கள்’ ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி ஒரு பக்கம் மில்களை ஆதரித்து வந்தார்கள்.

“குடிசைத் தொழில்களை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரூ. 0-1-3 வரி போடுவதின் காரணமாக உண்மையாகவே கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இந்தச் சபையிலுள்ள 375 அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பு கைத்தறித் துணிக்கு ஒரு விகிதம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தை எகமனதாக நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தது உங்களுக்குத் தெரிந்து இருக்கவேண்டும். அந்தத் தீர்மானம் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டும் மத்திய சர்க்கார் இன்னும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. மத்திய சர்க்காருடன் போராடுகின்றோம், அவர்களை அணுகுகின்றோம் என்றெல்லாம் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கின்றோம். இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகியதன் மூலமாக அந்தத் தீர்மானம் முழுதும் நிறைவேற்றப் பட்டவில்லை. இவர்களுடைய தீர்மானத்தை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளும் படிச் செய்ய முடியாத முறையில் இந்த அரசாங்கம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மக்களின் மேல் வரி போடுவதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கு கையில் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, கைத்தறித் தொழிலை ஆதரித்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

“எப்படி இவர்கள் கைத்தறித் தொழிலாளிகளுக்கு நல்லது செய்ய முடியும் என்றால், நூலின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும். யுத்த காலத்தில் நூலின் விலையையும், லாபப் பட்டியலையும் பார்த்தால், மில் முதலாளிகள் எவ்வளவு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். திருச்சி மில்லில் ஆறு லட்சம் ரூபாய் முதல் போட்டு விட்டு, 78 முதல் 80 லட்சம் ரூபாய் வரையில் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள். மதுரை ஹார்வி மில்காரர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, அவர்களுக்கு அந்த நூல் விலையை அதிகமாக்கிவிட்டு, லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் நூல் விலையை நிர்ணயம் செய்யாமலும் சாதாரண கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் கொடுத்து உதவி செய்துவிட்டோம் என்று சொன்னால் அது பாமர மக்களுக்கு நன்மை அளிப்பதாவது. அது

[Sri M. Palaniyandi]

[11th May 1954]

மிகவும் மோசமான வார்த்தையே தவிர, உண்மையாகவே அவர்களுக்கு நல்லது செய்ததாகச் சொல்லமுடியாது. ரூபாய்க்கு ரூ. 0-1-3 வீதம் மில் துணி மீது விற்பனை வரி அதிகமாகப் போடுவதானது, பட்ஜெட்டைச் சரிக்கட்டுவதற்கும், கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு தருவதற்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

“உயர்தரமான விலையுயர்ந்த வைரக் கற்களுக்கும், ஆடம்பரப் பொருள் களுக்கும் வரி போடுவதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆனால், கல்சர் வைரங்கள் தொழிலில் திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எங்கிருந்தோ யாரோ மூல தனம் போட்டு முடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கற்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. ஆனால், அதைக் கூட அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. அதற்குப் போதிய பணம் அவர்களிடம் கிடையாது. இவர்கள் கற்களை வாங்கி பட்டை போடும் தொழில் செய்து வருகிறார்கள். செயற்கை வைரங்களுக்கும் வரி போட்டால் அது ஏழை மக்களைத்தான் பாதிக்கும். ரூபாய்க்கு இரண்டு கற்கள், நான்கு கற்கள் என்று விற்கக் கூடிய இந்த கல்சர் வைரக் கற்களைக் கொண்டு நகை செய்து கொள்ளக் கூடிய சாதாரண மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். நம் நாட்டில் பெண்கள் நகை போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது இந்தியப் பண்பாடாக விளங்கி வருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டையே எடுத்துவிடக் கூடிய அளவிலே இந்த வரி இருக்கிறது.

“சாதாரண ஏழை மக்களை பாதிக்காத முறையில், வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம். அப்படியில்லாமல் இம்மாதிரி இந்த செயற்கை வைரங்களின் மீதும் வரி போட்டால் இந்தத் தொழில் நசித்துவிடக்கூடும். ஆகவே, தயவு செய்து கல்சர் வைரத்திற்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தங்கத்திற்கு வரி என்று சொல்லும்போது, ஏன் ஆடம்பரப் பொருள் களின் மீது வரி போடக்கூடாது என்று கேட்கப்படுகிறது. பெரும் பணக் காரர்கள் வீட்டுப் பெண்கள் விலையுயர்ந்த வைரம் போன்றவைகளை இப்பொழுதெல்லாம் உபயோகிக்காத அளவுக்கு அவர்களுடைய பண்பாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் வித விதமான புடவைகளை அணிந்துகொள்ளும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகைகள் அணிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இப்பொழுதெல்லாம் படிப்பைத்தான் அணிகலனாக கருதுகின்றார்கள். ஆனால், ஏழை மக்கள் தான்—ஏன், நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் கூட—இப்பொழுது நகைகளில்தான் தாங்கள் சேமிக்கும் சிறு சிறு தொகையைப் போடுகின்றார்கள். ஏதோ கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பணத்தைச் சேமித்து வைத்து கடைசியில் ஒன்றிரண்டு நகைகளைப் போட்டுக்கொண்டு விடுகிறார்கள். நகையில் பணத்தைப் போடுவதைத்தான் அவர்கள் பாங்கிகளாகக் கருதுகிறார்கள். தங்கள் மீது நகையின் ரூபமாக ஒரு பவுன் இரண்டு பவுன் இருந்தால் வருங் காலத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்ற நிலையில்தான் அவர்கள் நகை செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, தங்கம் வெள்ளி போன்றவை களுக்கு வரி போடுவது ஏழை மக்களைத்தான் அதிகமாக பாதிக்கிறது. பெரும் பணக்காரர்களின் மீது வரி போடுவதற்கு வசதி இருந்தால் போடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINADH—“Mr. Speaker, Sir, when I want to speak on this Bill I am reminded of the year 1937 when I had the honour of violently opposing the Sales Tax Bill of the Madras Government. I feel that the sales tax as designed then and as it is continued up till now, is not based on any rational principle. It should have been a purchase tax as

11th May 1954] [Raja M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad]

in other countries. If it is a purchase tax, then there will be no question of making the tax a multi-point tax applicable at many stages and opposition to it and all this business of discussing the merits of the sales tax and the nature and the working of that legislation. Suffice it to say that this sales tax has created a lot of bottle-necks which have had to be cleared from time to time. However, it is too late in the day with the Prohibition policy of the Government to go back on sales tax. Therefore, we are now concerned with minimising the hardships caused to the public from the imposition of this sales tax.

“ Mr. Speaker, Sir, the question of taxing bullion as gold and silver in bar shape is a different matter and the Government to-day as the law stands are taxing bullion as such. Now the question is, are articles made of silver and gold to be taxed? Will such a tax affect the dealer or the consumer is the question? It has been repeatedly pointed out by hon. Members that it affects the ordinary people, the consumers. It is not everybody that wears precious stones. There is not much money left in the country to buy precious stones from elsewhere. It has been pointed out by hon. Members that jewellery made out of gold and silver are really precious from the point of view of wearing and also as a sort of insurance for the very poor people. They first make it as an ornament and in times of distress they use it as an article of mortgage to get some money. It is very necessary that the burden on the poor people should be reduced. I do hope that the Government will not think of taxing or putting an additional burden on the poor.

12-20
p.m.

“ This is absolutely a new measure of taxation. It is not a question of imposing a surcharge. It is not a question of increasing a tax already imposed for the sake of increased revenue. It is a new line. Therefore, it is necessary that we should give deep consideration to this measure. My hon. Friend Sri Balakrishnan said that it should be referred to a Select Committee. I feel it is unnecessary to refer this measure to a Select Committee. It is a matter on which we should say ‘Yes’ or ‘No’ straightway. I would earnestly request the House to consider the merits of the Bill straightway instead of referring it to a Select Committee. There is nothing in the Bill that requires to be improved by a Select Committee at all. I feel that the imposition of a tax on jewellery made out of gold and silver is not right, is not in the interest of the popular Government because it affects a large number of people. I can understand if it is a tax which will affect only a few. It is not a tax on luxury articles at all. Gold and silver jewels are not luxury items as every one understands it. These are possessed by hundreds and thousands of people. It would be in the best interests of the party in power, if I may use that phrase, to drop this provision. It may of course yield a few lakhs of rupees. But the compensatory advantage would not be much. Let them not give a handle to others to play with during election time. After all the

[Raja M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad] [11th May 1954]

legislature, the country and all the parties are equally concerned with the continuance of a popular Government which is essential for the good governance of the country. I am really anxious that we should not launch upon legislation which might bring a few lakhs of rupees and which will also bring a lot of unpopularity and odium to the Government. This measure is not an immediate necessity also.

“ Sir, I have time and again proved that the budgetary deficit which the Hon. Minister for Finance has shown in the budget is an illusory deficit. There is no deficit in the Madras Government Budget at all. The Rs. 58 lakhs deficit shown by the Hon. Minister is not at all a deficit. It is highly improper to debit the expenditure of Rs. 68 lakhs on Community projects under current revenues of the Madras Government. It is an item to be debited to the moneys that this Government are entitled to get from the Government of India. The Hon. Minister has in his speech mentioned that according to the Five-Year Plan for this year, this Government is entitled to get 22 crores of rupees from the Government of India and in the same paragraph, he has only provided for an expenditure of 11 crores of rupees and for the balance, he said, he expected Government of India aid or local loans. This was before the Central loan was floated. If the Government of this State are interested in the full implimentation of the plan, they should provide for an expenditure of Rs. 22 crores and demand Rs. 22 crores from the Government of India. If the Madras Government do not make such a provision and make a demand on the Government of India, other State Governments will steal a march over this State. They will get the money required for the implementation of their plans from the Government of India. Therefore, it is certainly a mistaken position that this Government have taken. Though the Budget has been passed, it is not too late for the Government of Madras to convey to the Government of India the strong feelings expressed on this matter on the floor of this House and ask them to make a grant of Rs. 22 crores of rupees. They can treat this as a separate item and have it passed as a supplementary demand in the course of the next few months. That is my appeal to the Hon. the Finance Minister. Then it will be seen that this Rs. 58 lakhs is not a deficit at all.

“ Sir, because a deficit of Rs. 58 lakhs was shown in the Budget the previous Chief Minister Sri Rajagopalachari, thought of introducing all these taxation measures to make up the deficit. Though the Hon. the Finance Minister is dealing with it now, the responsibility for these taxation measures is his. The former Chief Minister thought that Rs. 40 lakhs could be made up by the revenue derived from these various measures of taxation. I should say in this connexion that Rajagopalachari introduced the sales tax for the first time in 1937. He introduced the idea of levying a surcharge on assessment over Rs. 500. He has proposed the levy of tax on plantations. He wants to take credit for having introduced these

11th May 1954] [Raja M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad]

measures for the first time. That is the only purpose in introducing all these measures and it is not to make up the deficit of Rs. 40 lakhs. That is my humble submission. I wish he were here. It is a pity he is not here now."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Then you would not have spoken like this."

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—
" I have used stronger language than this. I would request the Hon. Finance Minister to go through the reports of the Madras Legislative Assembly of that period. I have spoken in stronger language. I would challenge him to come here tomorrow after perusing the reports and tell me whether the language I used then was not stronger than the language that I now use. The language I use to-day is less strong because I am responsible to the changed Ministry. I also feel I should not criticise the previous Ministry. Now I am not in a position to present the opposition case as much as I used to criticise the Government before. I wish I were in a position to do that. It is because of that that I used stronger language then. I would challenge the Hon. Minister to read my speeches once, twice and thrice. The language I employed on the last occasion in criticising the Government was stronger than the language I used to-day. Sir, language is not after all the question. Let me come to the merits of the case. Let the Hon. Minister tell me whether our Budget is really a deficit budget. Let him tell me whether he is justified in debiting to our current revenues the expenditure on Community Projects. Let the Hon. Minister tell the House whether we are not entitled to more grants from the Centre for implementation of the plans under the Five-Year Plan.

" I will now come to the taxation measure. There were certain other measures of taxation, such as surcharge on assessment, tax on plantations, etc. The opposition did not object to all the taxation measures. But they object to this. Why do they object to this taxation? They object to this because it will affect a large number of ordinary people. Gold and silver jewels are worn by a very large number of ordinary people and a tax on them will affect these people. Others who will be affected are the supporters of the Congress. If I had anything to do with the drafting of this taxation measure, and if I had the idea that the party's popularity should not be lost, I would first of all not tax anything that would affect my Party's popularity. Mr. Winston Churchill is the man who can be the real leader of a political party because he knows which will be in the best interests of his party. The hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram, knows what is best for his party. But unfortunately the Congress Members do not know which is in the best interests of their party. They suffer from an inferiority complex, deficit mentality. In simple language I may say, they are playing into the hands of their enemies."

[11th May 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Who is the enemy here? ”

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—
“ I can use that term. It is absolutely parliamentary. I should like to assure the hon. the Deputy Leader of the Opposition that it is absolutely parliamentary. ‘ The man who takes the opposite view in politics ’ is the idea of my word ‘ enemy ’. It is not at all bad language.

“ Mr. Speaker, Sir, many of the items of legislation taken up by the Congress Party will ruin them and their popularity. These measures will reduce the number of votes that they can obtain in the elections. I have no doubt that if they are sensible people, in the coming two or three years they will have to reverse many of their taxation measures if they want to come back to power. If they want to drift away from power, it is a different matter.”
(An hon. Member : ‘ It is only for election purposes.’)

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ On a point of order, Sir. Is it correct on the part of the hon. Member to intimidate the Hon. Ministers like this by often reminding them about the future elections and their results? ”

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINAD :—
“ Sir, I am entitled to appeal to every hon. Member of the House through you, Sir, and also the Hon. Ministers not to commit a mistake. If I consider anything wrong, what is wrong in my pointing this out to them? I am only encouraging them. I am not intimidating them.

“ I should certainly say that Government should seriously consider the question of not imposing tax on jewellery made of silver or gold as, I feel sure, it is unnecessary. I do hope the Hon. Finance Minister who is now in a cheerful mood will be in a position to consider this and accept the amendment and take the credit for himself. I would ask him to move the amendment himself, if not to-day at least tomorrow because it is better the Treasury Bench does it.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரை மணி நேர விவாதம் ஒன்றை அனுமதித்திருப்பதாகத் தாங்கள் சொன்னதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ We will finish the second reading now, and take up the clause by clause consideration of the Bill tomorrow. After all, it is a small Bill and I may also inform the House that the Government are themselves bringing in an amendment to delete items (ii) and (iii). ”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்பது இதற்கு முன்னாலேயே மந்திரி சபையினருக்குத் தெரிந்த விஷயம். (Interruption.) உலகமறிந்த விஷயம். இது ஏதோ எங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற குறுகு நோக்கத்தோடு அல்ல. நமது நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான ஜனங்களை பாதிக்கக்கூடியது

11th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

*இந்தப் பிரச்சனை என்பதை நியாய உணர்ச்சி உள்ள அனைவரும் சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டவர்கள் என்ற முறையிலேதான் இதை பட்ஜெட் பிரச்சங்க சமயத்திலும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். இந்த மாகாணத்திலே பல கிளர்ச்சிகள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. மில் துணி வரியை உயர்த்துவதைப்பற்றியும், தங்கம், வெள்ளி, செயற்கை வைரம் போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரியை உயர்த்துவதைப்பற்றியும் எதிர்ப்பு மாகாணம் பூராவும் இருந்துவந்திருக்கிறது. வியாபாரிகள் மட்டுமல்ல. தொழிலாளிகளும் எதிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, தங்கம், வெள்ளி, செயற்கை வைரங்கள் மீது போடக்கூடிய வரியை விலக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்காகத்தான் நான் எழுந்திருந்தேன். எழுந்திருக்கக்கூடிய அதே சமயத்தில் 'சர்க்கார் கட்சியிலிருந்தே திருத்தம் கொடுத்திருப்பதாக' நீங்களும் அறிவித்தீர்கள்."

MR. SPEAKER :—" It is not exactly a notice of amendment 12-30 p.m.
given notice of by the Government."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Some Members on the Government side have given notice of an amendment."

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஸார் சர்க்கார் இன்னும் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. சில அங்கத்தினர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தவர்களில் ஸ்ரீ எஸ். ராமலிங்கம் அவர்களும் ஒருவர். இதைத் திருத்தவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு வேளை அதை ஆலோசிக்கலாம் என்ற எண்ணம் இருக்குமோ என்னவோ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is the same thing as the amendment given notice of by the hon. Member Sri S. Ramalingam."

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் பேசிய வேகத்தைப் பார்த்தால் சர்க்காரைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அம்மாதிரி திருத்தம் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இல்லாவிட்டால் அவ்வளவு வேகமாக அவர் பேசியிருக்கமாட்டார்கள். ஒருவேளை சர்க்காருக்கு இந்த மாதிரி மனோபாவம் இருக்கிறதென்று அறிந்து அவர்கள் முந்திக்கொண்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்! "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member Rajah Muthiah Chettiar of Chettinad, could not have known our attitude and we have not formulated our attitude yet. I want to hear the Hon. the Deputy Leader of Opposition before I formulate my attitude."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சர்க்காருக்குப் பணம் வரவேண்டியது அவசியம். சர்க்காருக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று தான் நாங்களும் சொல்லுகிறோம். ஆனால், நியாயமான முறையிலே சர்க்கார் வரி விதிக்கவேண்டும். தியாயமான முறையிலே வரி விதித்து, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு மக்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்வதற்கு செலவிடவேண்டும். ஆனால், போலீசுக்கும் துப்பாக்கி வாங்குவதற்கும் மட்டும் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்யக்கூடாது. அதுதான் என்னுடைய ஆட்சேபணை. நியாயமான முறையில் வரி விதித்து, நிறையப் பணம் சர்க்காருக்கு வரட்டும். அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு செல்வாக்கு உயர்ந்துவிட்டாலும்கூட அதைப்பற்றி எங்களுக்குப் பொருமை கிடையாது."

[Sri M. Kalyanasundram]

[11th May 1954]

“நான் சொல்லவேண்டிய யோசனையை சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது, தங்கம், வெள்ளி நகைகள் மீது போட உத்தேசித்திருக்கக்கூடிய வரியையும், செயற்கை வைரங்களுக்குப் போடும் வரியையும் சர்க்கார் உடனே வாபஸ் வாங்கிவிடவேண்டும். அதற்கு ஈடாகச் செய்யவேண்டுமானால், அதற்கும் நான் யோசனை சொல்லுகிறேன் : ஆடம் பரப் பொருள்களுக்கு அதிக வரி விதித்தாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம், என்று பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலேயே எங்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். தங்கம், வெள்ளி வியாபாரம் நடத்தக்கூடிய வியாபாரிகள்கூட இதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். லேசென்ஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினால், அதைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. Dealer's licence fee ரூ. 12-8-0 என்று இருப்பதை ரூ. 25-ஆக உயர்த்திவிட்டாலும்கூட இதற்குப் பதிலாக அதைக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதனால் சர்க்காருக்கு இன்னும் லாபம் கிடைக்கும். வரி விதித்து சர்க்கார் கெட்ட பெயரை வாங்கிக்கொள்வதைவிட, புல்லியன் லேசென்ஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் எதிர்க்கட்சியினர் அதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். வியாபாரிகளும் அதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இந்த இரண்டு யோசனைகளையும் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டால் சர்க்காருக்கு வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். தொழிலும் நாசமாகிவிடாது. சர்க்கார் எப்படியாகிலும் இந்தப் பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கத்தான் போகிறார்கள் என்று முடிவு செய்வார்களானால், அதைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதற்காக வியாபாரிகள் திட்டம் தயாரித்து விட்டார்கள். சர்க்காருக்கு எதிராக அவர்கள் நிதியும் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அதையும் நான் சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் சர்க்காரை ஏமாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்து திட்டம் போட்டுவிட்டால், சர்க்காரால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. இந்த வரி விதிப்பினால் சர்க்காருக்கு கோரிய பலன் கிடைக்காது. நாட்டு மக்களிடையே கெட்ட பெயர்தான் அவர்களுக்கு ஏற்படும் ; தொழிலும் பாதிக்கப்படும். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு சில சமயங்களில் வேலை கிடைக்கும். பல சமயங்களில் வேலை இல்லாமல் போய்விடும். இந்த ஆபத்தும் அதில் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இரண்டு வரியையும் ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு வரியை உயர்த்துவதற்கு தனியாக மசோதா கொண்டுவந்தாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்.

“மில் துணி விஷயத்தில் 35 கவுண்டு என்பதை 60 கவுண்டு என்று உயர்த்திக்கொண்டு விட்டும், அறுபது கவுண்ட் வரையில் இந்த வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற முறையில் திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, I heartily agree with one point raised by the hon. Member from Chettinad, Sri Raja M. A. Muthiah Chettiar, namely, that there is absolutely no necessity for referring this Bill to a Select Committee. Whatever we want to do could be decided upon when we to discuss the various clauses of the Bill.

“ Sir, it is generally agreed to and welcomed by all hon. Members that the handloom cloth industry should be protected and encouraged but there is difference of opinion as to whether the provision in this Bill will go to the full length of protecting it. The hon. Member, Sri K. T. Raju, said that the price of yarn has increased and, therefore, this provision will not materially

11th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

help the handloom industry. A provision is being made to protect and encourage a certain industry and attempts may be made to overcome the provision. I will give an illustration. Now, we want to control money-lending and we fix a particular rate of interest in the Statute but it is overcome by other means. The money-lenders collect an exorbitant rate, that is, they deduct it before the money is advanced and take a promissory note for a higher amount. Like this, statutes are not given effect to in the manner in which they are intended to be given effect to but we shall try and see how far we can control and protect the handloom industry. There are loopholes in all statutes and we cannot make provisions for covering all of them. If this provision is sought to be circumvented, we shall take proper measures.

"Then the hon. Member, Sri M. Palaniyandi, said that the weapon we are trying to use is not the proper weapon for protecting the handloom industry. Probably, the hon. Member wants me to use some other fighting weapon. But this is the only weapon which I have got in my hand and I am not prepared to borrow the weapon that the hon. Member and his friends intend to use or desire to favour. Mine is a legitimate weapon and I am making use of it.

"Sir, in regard to the increased rate of sales tax on the items in sub-clause (b) of clause 2, reference was made to precious and semi-precious stones and goods made of gold or silver and I have heard arguments that they should be deleted and it has been claimed in very forcible language from behind me also. But, I am still having an open mind and I may be given some time to examine the implications of deleting these items and I would be in a position to make a categorical statement when we take up the clause by clause discussion of this Bill. The Bill need not, therefore, be referred to a Select Committee and we can take up the clause by clause consideration of the Bill tomorrow."

SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I am not withdrawing my amendment to refer the Bill to a Select Committee."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954 be referred to a Select Committee.'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954 be taken into consideration.'"

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"We will now take up the half-hour debate fixed for to-day."